

stuffed, naar det ikke førte til det Resultat, man havde ventet. Ja, dersom man ikke kunde indlade sig paa anden Forhandling end den, der i den Henseende ikke risikerede at føre til Stuffelse, var det meget faa Sager, vi overhovedet kunde begynde at forhandle med hinanden om; thi ingen vilde paa Forhaand kunne sige, at det og det Resultat vilde blive naaet. Derimod tror jeg, at det ærede Medlem ved at tilraade at nægte denne Sags Overgang til 2den Behandling og at fremstille det, som om det var et kraftigt Middel mod den overhaandtagende Militarisme, først og fremmest vil komme til at stufte sig selv og dem, der have sendt ham herind. Maa jeg dertil kun føje den Bemærkning, at jeg ikke tror, at Folket har faaet nogen bitrere Stuffelse end netop den, at disse formelt kraftige Midler have virket i den modsatte Retning af den, der var tænkt.

Det ærede Medlem fra Langeland fordybede sig først i udførlige finansielle Beregninger, som jeg for øvrigt ikke skal følge ham i, vi have jo hørt dem gentagne Gange fra det ærede Medlems Side; det er jo blevet hans Specialitet at foretage disse Beregninger, som vi jo kende saa godt allesammen. Han kunde forøvrigt vist have naaet til et Resultat ad kortere Vej, naar han vilde paapege, at der fandtes disponible Midler endnu i Kraft af de ventede lovlige Finanslove i Fremtiden ved at tage det Overskud, som Finansministeren har beregnet af henimod 1½ Millioner og lægge dertil det Beløb, som vilde tjent ved Nedjættelsen paa Finanslovsforslaget; saa har man utvivlsomt en Sum til Raadighed. Men jeg vil anbefale det ærede Medlem dog at vente med en Beregning, til der foreligger noget mere end Finanslovsforslaget. Det ærede Medlem, som selv sidder i Finansudvalget, vilde vistnok til Foraaret kunne forelægge os et Finanslovsforslag, der selv med de Indskrænkninger, som vi alle vente ville blive foretagne, dog vil komme til at reducere Overskuddet noget i Sammenligning med det, som det ærede Medlem her stiller i Udset. Men jeg er ganske enig med det ærede Medlem om — hvad jeg ogsaa gjorde gældende ved Finanslovens 1ste Behandling — at vi kunne påaregne et Beløb, som giver os et Grundlag for Forhandling af forskellige Ting, som kræves til det almene bedste Fremme. Det ærede Medlem for Langeland tilraadede saa ogsaa i Overensstemmelse med det ærede Medlem fra Ringkøbing, at nægte dette Lovforslags Overgang til 2den Behandling, og han motiverede det — saaledes udtrykker han sig virkelig — at det var efter

hans Mening den virksomste Maade at træde op mod denne Sag paa. Jeg vilde ønske, at jeg havde set det ærede Medlem i det Øjeblik, thi jeg kan næsten ikke tro, at han kunde sige denne Sætning uden at blinke med Øjnene. Thi der er jo en væsentlig Forskel mellem det ærede Medlem fra Langeland og det ærede Medlem fra Ringkøbing Amts 1ste Valgtreds. Thi at det ærede Medlem fra Ringkøbing endnu taler, det turde maaste være mig tilladt at sige i en vis olympisk Naivitet, der tror ubetinget paa de kraftige Midlers underbare Virkning, har jeg ingen Anledning til at tvivle om. Men det ærede Medlem fra Langeland er aabenbart ikke blind, han er fuldtseende; thi der er ikke nogen her i Salen, tror jeg, der stærkere end han har udtalt sin Ringeagt for den formelle Kraft. Jeg huffer ikke, om det var det ærede Medlem selv, eller det var nogen anden af hans Meningsfæller, der særlig udviklede sin afsjorte Tvivl om, at det, som Israelliterne udførte omkring Seritos Mure, skulde kunne gentage sig i vore Dage. Altsaa det ærede Medlem er fuldt seende og kender Virkningen af sin Politik, og naar saa det ærede Medlem her virkelig siger, at han anser det for den virksomste Fremgangsmaade at affære Forhandlingen om denne Sag, da er det, at jeg, ja, jeg tør ikke sige, at jeg beundrer ham, men jeg forundres derover. Thi hvis man fulgte det ærede Medlem og nægtede denne Sag Overgang til 2den Behandling, altsaa afviste Forhandlingen derom, saa er det for det første sikkert, derom er der ingen Tvivl, at Virkningen i Retning af Besparelse paa de militære Omraader vilde der ikke spørges om. Naar denne Lov afvises, saa blive de bestaaende Love gældende, og Udgifterne blive afholdte i Genhold til den. Jeg forhaabedes yderligere ved at høre det ærede Medlem sige, at man ikke bør røre ved den bestaaende Hærordning. Jeg noterede mig dette Udtryk, thi det var saa forunderligt i det ærede Medlems Mund. Men det lader jeg nu staa ved sit Værd. Der kunde derimod rettes et andet Spørgsmaal, og det var det, om ikke den Fremgangsmaade, som disse to ærede Medlemmer tilraadede, muligt kunde faa en anden Virkning, og Forklaringen deraf kan man til Dels saa ved at lægge Mærke til de Udtalelser, der saaldt fra det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Savenius). Det ærede Medlem udtalte, at han var ikke utaalmodig efter at komme ind i lovlige Tilstande her i Landet. Det ærede Medlem havde ikke behøvet at forsikre os derom; thi der er vist ikke et eneste Medlem her i denne Sal, som nærer nogen Tvivl